

12. slet

československých letadel

Ve dnech 27. – 29. června 2025 se na letišti v Roudnici nad Labem konal již 12. slet československých letadel. Tato neformální akce příznivců a fanoušků letadel československé výroby není oficiálně leteckým dnem, je určen pouze pro dopředu registrované účastníky. Každý z přítomných pilotů odpovídá za svůj stroj a posádku, průběh celé akce se sice řídí jakýmsi harmonogramem, ale hlavně se podřizuje chutím a aktuálním možnostem pilotů a ostatních účastníků sletu. Žádné na minuty dané display vystoupení, v rámci oficiálního leteckého dne nemyslitelné volné létání. Jak tedy vypadal letošní ročník pro někoho, pro koho to bylo poprvé?

Popravě jsem začal vážně uvažovat o návštěvě sletu ihned po vyhlášení termínu a místa dalšího opakování této akce – po ukončení sletu v Novém Městě nad Metují v roce 2024 bylo zveřejněno organizátory, že další rok se akce koná v Roudnici nad Labem poslední víkend v červnu. V minulosti jsem Slety nenavštívil hlavně z důvodu kolizí soukromého programu s termínem sletu, většinou jsem byl nebo se chystal na nějaké plachtařské závody, přelety... Vždy bylo něco důležitějšího. Pro roudnické mezipřistání se musely sejít dva silné důvody: hovořila pro něj blízkost tamějšího letiště (obrazně řečeno, z domova na letiště v podstatě vidím) a skutečnost, že bych měl v červnu již mít v provozu nově

generálkovaný Z-126 (alias „Stopětku“), kterou důvěrně znám z 90. let, kdy jsem v Aeroklubu Roudnice absolvoval základní výcvik pilota větroňů. Byla sice v roce 2004 prodána do Německa Arthurovi Marzelovi (mimo jiné vlastnil Grumann Avenger), ale řízením náhod se ji podařilo odkoupit zpět a dokončit rekonstrukci. Takže několik velice dobrých důvodů pro premiérovou účast najednou. Jak slet vlastně probíhá? Vše je jednoduché, srozumitelně popsané organizátory na stránkách sletu, a navíc po přihlášení ještě distribuované e-mailem jednotlivým účastníkům. Páteční den je vyhrazen časovým příletům a podvečerním seznámením s letištem pro sobotní vystupující. Přílety probíhají až do soboty do 11.30 hodin,

manévr dvou Blaníků letících jeden v normální a jeden v obrácené poloze, kabinami k sobě. Jo, dávno jsou ty časy, kdy mne Saša a František Hlavnička v Hosíně nechávali nahlédnout do tajů létání motorového na Kataně OK-BLB... Další krásné setkání s velice nenápadnou a skrom-

kdy je počet účastníků uzavřen. Následně v poklidném rytmu probíhají jednotlivá letová vystoupení partnerů a sponzorů - letos brilantní akrobacie Martina Šonky s Z-242L Zeus OK-TMC, taktéž akrobatické vystoupení „Basy“; Zlínu Z-381 a hodně sledované předvádění Tomáše Bruštíka na Let C-11 OK-JZE. Zlatým hřebem programu je let ve „velkoskupině“ – hromadný průlet účastníků sletu ve skupině nad pořadatelským letištem. Účast v ní je podmíněna absolvováním patřičného výcviku skupinové slétanosti a je potřeba se také při registraci na slet do „velkoskupiny“ přihlásit. Sice potřebnou kvalifikaci disponuji (díky Jiřímu Vepřekovi, jednomu z nejpopulárnějších pro skupinové létání), ale po dramatech spojených s přiletem jsem se rozhodl nepřihlašovat se. Program uzavírá představení Trenér Boxu – čtyř Zlínu Z-526 různých verzí od původní „Minorové“ OK-SND až po Z-526AFS „Kraťas“ OK-CXB. Mezi jednotlivými vystoupeními jsou dlouhé přestávky, na pořadatelském letišti je přítomno i několik stánků s občerstvením pro účastníky sletu. Někdy kolem 16.45 hodin se vyhlásují nejlepší letadla sletu a cena Jiřího „Sira“ Koblého. Časy v harmonogramu? Jsou vyloženy orientačně, nikdo na nic netlačí a nespěchá, vše probíhá v klidu a družné atmosféře. Potkávám lidičky, s kterými jsem se neviděl celá léta, povídáme, rukama létáme, ani nevnímáme palčivé letní sluníčko, období, které ve Skandinávii trefně nazývají midsummer... čas půlnocního slunce.

A kdo si v ročníku 2025 odnesl ocenění?

Kategorie klubových letadel:

1. místo Z-126 OK-IFC, Ikarus Gliding Club; 2. místo Z-226M OK-MPT; 3. místo Z-226M OK-KNM, Aeroklub Roudnice n./L.

Kategorie soukromých letadel:

1. místo L-40 MetaSokol OK-WCN Milana Strouhala; 2. místo Z-226MS OK-MPJ Vladimíra Labudy; 3. místo Sokol M1D D-ESOK Dušana Skály

Cena Jiřího „Sira“ Koblého:

Letošním laureátem je duo Alexandr Kubovec, František Bartoň. Pod hlavičkou Alfa Airu v letech 1988-1999 létali na leteckých dnech akrobacii s legendárními větroni L-13A Blaník, k jejich vrcholným číslům patřilo tzv. „zrcadlo“ – synchronizovaný

nou legendou. A s tou druhou už se setkám „až někdy“.

Ceny rozdány, nedočkavci pomalu odletají z místa sletu na své mateřské letiště, zatímco v podvečerních hodinách v roudnickém aeroklubáckém hotelu stylově k pořadatelskému předchozímu Memorial Air Show nazvaném „Spitfire“ se začíná rozebíhat zábava a raut pro účastníky. Plán byl přeletět Trenéry domů a kolem 19.00 hodin se autem vrátit a popovídat se všemi, s kterými jsem to nestihl přes den. Realita byla, že po uložení mazlíků kolem dvacáté hodiny po nabitém rušném dni, který pro mne začal již ve čtyři hodiny ráno na letišti v Kroměříži, mi doma upadla hlava, a prý jsem už nebyl k probuzení... Pokud jsem předchozími odstavci nudil notoricky známými skutečnostmi, omlouvám se dlouholetým účastníkům sletů. Ale pokud se mi podařilo u jiných čtenářů vzbudit trochu touhy a chuti se na příští Slet podívat, vezměte československá letadla stále hojně provozovaná v místních aeroklubech, ať již soukromníky, či přímo aerokluby – a sledujte webové stránky projektu kam přiletět příště. Na shledanou na Sletu v roce 2026!

PETR PÁNEK

Foto PMichal Žák, Martin Kopecký